

ՍԱՅԵՆՍԱԿՈՍԱԿԱՆ

ՅԱԿՈՎ Յ. ԹԵՌՁԻԱՆ. Կիրկիռյ Աղոթը, Հատոր Բ.
4. Պոլի 1018, էջ 386:

“Կիլիկիոյ աղետունին պատմութեան թ. Հաս-
տոր ալ լցու տեսա. 336 էցիր բաժկացեալ
ստուար գործք մը, բովանդակութեամբ աւելի
ճիխ ու պատկերներով աւելի զարդարուն քան
Յ. Հատողը (Հման.՝ Հանգ. Ամ., 1912,
էջ 366):

Ներկայ հատորին բովանդակութիւնն է
գլխաւորաբար Համեպի եւ անոր մերձեկայ գա-
ւառներուն մէջ եղած զարդերուն պատմու-
թիւնը Յ. Յ. Թերզեան մի առ մի կը ցուցադրէ
կարմիր Համետին վերջն անգութ ու վայրագ
սպասութիւնները անտերունչ հայերուն լցն ու
կօքը, բազմաթիւ քաղաքներու, գիշերու քան-
դում ու աւելուա, մոլով բախի այն ամէն
արիւնուն տեսարաններն, որոնք նշյլ գտայուն-
րուն մէջ ցաւալի իրականութեամբ տեղի ունե-
ցան: Մի եւ նոյն ժամանակ սույց վկայութիւնն
ներով ցոյց կու տայ մեզի, որ այդ ահունի
կոտորածը կանխագոյն ծրագրաւ մը եղած է,
այսու որ մահմտական շարժումը այս կամ այն
տեղուան մէջ չէր սահմանափակուած, այլ
ընդհանուր էր: Բարեբախտաբար, ինչպէս կ'ըսէ
հեղինակն, շատ տեղեր հայերը բոլորովին ալ
անպատրաստ չեն, որուն հետեւութեամբը
քիւ շատ կրցան դիմադրել մոլեգին խուժանին
յարձակութեամբուն:

Մէծ. Ճեղինակն հոս ալ իր ըսածներուն
իրը ապացոյց, ըստ կարել ոյն փոյթ տարած է
ձեռք անցընելու ամէն մէկ պաշտանական թուղթ
ու գրութիւն նմանապէս կոտորածին սութիւ-
ամէն կողմանէ եկած հեռացիրներուն օրինակ-
ներն, ընթերցողն ինչպէս պիտի տեսնէ, մի առ
մի ինակով հաւաքուած ու հատորիս ետեւը
զետեղուած են:

Վստահ ենք թէ “Կիլիկիոյ աղետունին
Պատմութիւնը ցիտարաա մի եւ նոյն առաւե-
լութիւններով օժտուած պիտի մնայ. եւ այն
ատեն ստուգիւ Կիլիկիոյ աղետը, պիտի ըլլայ
հայելի մը, որուն մէջ հետաքրիրն ալ, աղ-
դագասէրն ալ եւ մանաւանդ պատմափոյց լուր
խնդրած պիտի գտնէ պարզուած իր աջաց
առջեւ պիտէս, ինչպէս ներկայ ժամանակն կը
պահանջէ:

4. Յ. Տէր-ՄԱՐԴԱՐԾՄ

ԱՅԵՒԱՅԾ

1. Դարձեալ հայ Տպագրութեան
400 ամեակիր: — Ընդհակալ ենք, որ Մշակի
յարգելի խմբագրութիւնը արժանի համարած
է ուշագրութեան մեր՝ Հանդիսի նախորդ թուին
մէջ հրատարակած մէկ փոքրիկ “Այլեւայլք” ը.
Բայց Մշակիր խմբագրութիւնը զմել ինքնին
չէ հասկած. թէպէս մեր ըսածները շատ
որոշ ենք:

2. Մենք երբեկ չենք ուզած հաստատել
թէ Յորելեանին հանդիսավայրը էշմածն պէտք
չէր ըլլալ, աեղ մեղի համար անտարբեր է,
բաւական որ որոշուած ըլլայ ազգին կող-
մննէլ:

3. Մենք ոչ թիֆլիսի եւ ոչ ալ Պոլսց
Յանձնաժողովները էշմածնի Յանձնաժողովն
գերադաս համար ենք. իրեր 25 տարի
աւնդհասա ազգին ծառայութեան նուիրուած
թէրթի մը խմբագրական մարմին՝ կարծենք թէ
իրաւուկ ունեինք պահանջելոյ որ զուտ աց-
գային քաջազարիթական ինքրոյ մը մէջ էշ-
մածնի Յանձնաժողովը առանց նկատողութեան
առնելու միւս Յանձնաժողովները կամ գէթ
ազգին դիտական դասակարգը պէտք չէր հրա-
մայողական դիրք մը բոնած „Motu proprio“
որոշումներ լնել:

4. Համոզաւած ենք, որ Մշակի յարգելի
խմբագրութեան պաշտպանած Յորելեանը հա-
մազգային է, բայց չի կիսար մեղի պահան-
ջուիլ, որ նոյն համոզումը ունենանք նաեւ էշ-
մածնի յանձնաժողովին մասն, քանի որ ծրա-
գրին բովանդակութիւնը հակառակը կը ցու-
ցնէ, եւ՝ որ անշուշան մէջ զարմաւը պիտի պատ-
ճառէ Մշակի խմբագրութեան, ոչ Յորելեանին
եւ ոչ ալ նոյն սութիւ հրատարակութիւնը
գրութեան մասնակցութեան հրաւել եկաւ
մեզի:

Անդամ մըն ալ կը կրնենք. եթէ կո-
ղուի, որ Հայ Տպագրութեան 400 ամեակը
պատմական համագրային նշանակութիւն մը
ստանայ ազգային կեակին մէջ տարի մը յե-
տագրելու է, որպէս զի նախ մաքերու համանայ-
նութիւն գոյանայ, որմէ կանխում ունի տօնին
համագրային ըլլալ:

4. Ա. ՄԱՏԻԿԵՆ

2. Դասական հայերէնը եւ Ակնայ
գաւառաբարբառը: — Դր. Ս. Գա-

սրի է կեանի նոր լուս տեսած "Ավելայ գառաւարը առ եւ արդի հայերն իշխուն, աշխատասիրութեանն առիմ կ'առնում քանի մը կարեւոր դրսողութիւններ ներկարացնել հաս, որով հնան փոխազարձ ծառայուն թիւն մատուցնել գառաւարը առ իւստ փակես գասական հայերներ ուսումնամիրուն թեան:

Ա. Էջ 88, ծանօթութեան մէջ պիերեց Ավելասնզբաց ոյ "հանդեր սգոյ զի ենոյր եւ ապտղեաք խորսուն իրեւ զսպաոր երեւ երա հատուածին նորատիպ գարբրիէեան Ավելայ խորոշից իմ բաներոյ կ'ուզց իւրաբուրիլ, — պր ու զզարութիւնը իրեւ յանդոյն կը զատապարութիւնը խորոշ գասական Ծին ու ըստիր ձեւ էն, հման, Ասկ. Մտթ. Ա. Էջ 694 "աղքատն խորսուն եւ երիթացեաք մասքի առ յիշ, եւ Ասկ. Պատ. Ա. Էջ 478 "երիթաք մեալք խորսութ (ՀՅ. Խառուեալք), նկնեալք, ծիրեալք, խորոշիւն զաւառականին պետք եր համեմատութեան զնել միպն Սեմերիա, Նու խորսութը, Էջ 88 որուն ինասուն և նսեմ, աղօս (հականից "յայտնի"), ուրեմն մերձ Ավելայ բառուն նշանակութեան, մնէն յառաջ բառուած սպերեանեան ու կիրացիան երեկոն վկարութիւններուն մէջ տարրեր ի խորսութ նշանակութիւնը, եւ աղերս չունի կը Կարենկ խորսութիւն:

Ա. Էջ 209 կը գրուի "Երրեմ զժուար եւ որչեւ նսկ թէ ո՞րք, գառաւակներ թէն զասական պէտք եւ հնագոյն ձևն համարիլ, եւ կը կորի իրեւ սրբակ Անհայ 'Հոգերան', լը թէ զասականներ 'Տղողակ' ը. Շուշտէն զասական ձեւը սահման բառ շաբասու շե, պիլ շալտէն, որ վիպած է ճեղինակն ու շազպառ թենեն. Ասկ է բ երան մասք ստորագրութեան ննիմարիւլը կանաց զարգասիրութիւնը կը կը զիսպա զաւասիր մերձ բանայից, եւ մերձ ծածկից, մերձ ի կորսուն ածից եւ մերձ զաւական, եւ պր անդր ւուիչը (ՄԵ կն. Ա. Թիմ., Էջ 68) = յն, ճշգալաւուուրա, այս համեմատութեամբ գարբր իւլ եանի բառին ած մէկնութիւնը կարիւլ կ'ան կորեւան պէլ. Շուշտէն, ձևը հնագոյն 'Հոգերան' կրինա, որ մը կը մասնաւէ զասական շաբասուի մէջ, որուն զայտանը մասնիւ եւ փիլունի ի զի մի շաբասու (շշական?) առնել եւ ցոյց մուսացին (Ճառուք, Էջ 81—82):

Գ. Էջ 282, "Ալոյ մէլ կամ ուշուուլ աւաշել, ցաւեն մի, աւան ձայնարիւլ մնչել,

հեծել, ու — Կարենուր պաշտօն կրմայ հատարի գառաւակնենի երկրորդ ձեւը՝ ոպյունուիլ աւայիտիւն, որուն մէջ բուզանդիք այս ասելի ապահովութեամբ կը նշամուրեմ (Էջ 71). Համեմատութեամբ կը տեսնուի բաւականացափ թէի որչափ ակյարիր եւ շապեւ անի սուերու պրրագրութիւնը (Ուզագրութիւնը ապահով ազգ մատանակրաց, Էջ 75). Բուզանդոյս պահեցի, ը հետեւալ պարագափ մէջ պատշաճութեամբ կը գործածեն գ. ամթէն են Ա. Ասկ վարպետ վերեն յՅՅորդ ամի հասակի սուերուն զնեն թէի Որպիսի մարտարու մեռանը (Աթեցր. Պատու. Բ. 1, Էջ 61) Proch, զաւալ արտիօն թեօլ:

Դ. Էջ 283 խոս բառն եւ խուել բային մասնաւոր կարեւ սրբամբիւն կը տրուի, զոր ի մէջ այլցը "գրաբարը վիպած է մզի աւանդելու". բայց գրաբարը աւանդու է մզի իրիմ բայց միշտ Ավելայ բային "ամբողէն մը ո եւ ե մաս մը, փոքր կամ մեծ, աւանդ, հանել, զատել, կորել, նշանակութեամբ, զայս պետք եր յատար բերել գարբրիւլ եան:

Ե. Էջ 300 լուն կը մէկնուի "թէկերու, մացիրու խառնուած վիճակ, վճիռն.՝ — պարագ չեմ կարծեր թէե լու ծուի Ս. Կորց (Նիկ. թ. 4) լուն բառականն աւելի աւելդուածին բառու իմաստը, "ուշ ծարեսից յամայն որդուց խորպայի լունն.՝ (— թշբւ) իրեւ ուսեւ — վնասում, վճիռն (ՀԲ. Ա. 1127). կը կարծեմ ընդ հակառակն թէն Ավելայ լունն անձակ այրաբերութեամբ մէջ և Ասկ է բ երանի (ՄԵ կն. Մտթ. Ա. Էջ 400) լունն բառին հետ, որուն հայեազեանի առած մէկնութիւնը անհաւասական կը թուի ինծի, որովհետեւ յունարեն ործ ծոշչուս օնք թարգմանութիւնը բայնինց չէ, ինչպէս կը կարծե մծ բառագիրը, պիլ "մերձ ի մահն երլը. պի նիմիթն մէջ կը վարանիմ աւելի յատար երեալ:

Զ. Էջ 117, "Մորինը մանր մանր փորիլ սանչարեցենի սերմի սերմաներու եւ հոյնն տակ սանչարեց համար, — Գ. արք իւլ եան, որ մասնաւոր մասգրութիւն զարնցած է Ավելայ գառաւարագրան եւ զասական հայրեկն աղերսը մատանշելու, պէտք եր յիշասակել թէ սովետարեան հայրեկը պահած և մորինը լուս երեւութիւն շատ հին բային զայտանը մորին, "ազգի ազգի հայթալման հայթայժենիք՝ ծոյիւք եւ երկարակութիւնը մորինը մասգրելու (Ասկ. ՄԵ կն. Ա. Թիմ.,

